



RESSÒ DE LA PARAULA

Resurrecció de la humanitat



L'alegria típica del temps de Pasqua, en el marc de la primavera tot just estrenada, té un motiu profund: la Resurrecció de Crist.

Habituat a «veure» imatges com a simples espectadors, esperant que ens produeixin informació o determinades emocions, perdem la capacitat de contemplar i d'introduir-nos en allò que representen, sentint-nos protagonistes. Fa ja anys que les icones orientals són molt valorades en la nostra societat occidental. Per què? Per la seva bellesa formal-decorativa? Seria una traïció a les mateixes icones. Perquè un dels objectius de la icona és que, mitjançant la seva contemplació, entrem a viure el misteri. És com la litúrgia: anem a missa com a espectadors, esperant que ens emocionin o ens resulti atractiu, en lloc de sentir-nos agents en la celebració.

La contemplació de la icona de la Resurrecció del Salvador de Cora (Istanbul, s. XV) ens comunica l'alegria del nostre alliberament, de l'alliberament de la humanitat. El que s'esdevingué en Crist no quedà tancat en Ell, sinó que va ser la mà estesa de la llibertat a tots els éssers humans, fins i tot a tota la creació. Ell va morir per tots i per tots va ressuscitar.

Som atrets, ens deixem arrossegar pel moviment ascendent de la imatge:

- Hi ha un abisme fosc del qual tots participem. Com recitem en el Credo, Crist davallà als inferns, a l'infern teu i meu, el del nostre món i la nostra història.
- El mateix, resplendent de llum, il·lumina la nostra foscor i ens agafa de la mà, com a Adam i Eva, elevant-nos a la vida.
- Les portes de l'infern ja estan esbotzades, de manera que mai més no podran tancar-se. Els instruments que van servir en la mort de Jesús, resten en l'abisme.



La Resurrecció del Senyor, Paraclesion de Sant Salvador de Chora, s. XV, Istanbul (Turquia)

Aquest és el motiu pel qual anomenem a Crist «el nostre Salvador».

Hem d'identificar les zones fosques de les nostres vides, els nostres petits o grans inferns, on nien sofriments i llàgrimes. Són zones de les nostres vides individuals, comunitàries (família, comunitat, relacions interpersonalmentals) i zones culturals o socials (política domèstica, relacions internacionals). Unes d'aquestes «zones-infern» són conseqüència del nostre mal ús de la llibertat, unes altres, fruits d'errors i pecats aliens.

Però a totes hi ha davallat Jesús. No com qui va de visita, sinó com qui habita i comparteix el sofriment, tota mena de sofriment i el sofriment de tots. El calze de l'amargor de la humanitat fracassada.

I allí és on estén la seva mà. La mà forta, amb la fortalesa de l'amor, és a dir, amb la fermesa i la delicadesa pròpies de l'amor indestructible de Déu. En aquest instant comença l'alliberament.

No s'alliberen directament estructures ni sistemes, sinó persones, éssers humans, amb el seu rostre i la seva història. Dirà O. Clément:

«Cap ombra: tot rostre té la llum de l'infinit. Cap reencarnació: tot rostre és únic. Cap fusió: tot rostre és un misteri. Cap separació: tots els rostres són flames d'un mateix foc... Cada rostre és d'aquesta terra, però d'aquesta terra que ha estat afaiçonada amb el cel.»

Allí, volem ser-hi tots.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El transhumanisme i l'esport: aspectes crítics (III)

La recerca científica i la seva aplicació en el món de l'esport ha fet possible superar límits del rendiment humà fins ara inimaginables.

En 1997, per exemple, un ordinador anomenat Deep Blue va derrotar el campió del món d'escacs, Gary Kasparov. Arran d'aquell episodi va fer es-

clarar un gran debat: ¿Havien superat els ordinadors la ment humana? ¿Havíem creat un artefacte més intel·ligent que la intel·ligència humana?

Deep Blue no jugava escacs; es limitava a portar a terme una sèrie d'instruccions informàtiques. No tenia ni idea del que estava fent, no tenia cap

consciència del que significava guanyar o perdre i va guanyar sense saber-ho.

En sentit estricte, Gary Kasparov no va perdre enfront d'una màquina; va perdre enfront d'un altre ésser humà que havia programat un ordinador molt complex per imaginar totes les possibles jugades.

Una simple calculadora pot derrotar-nos en operacions de càlcul, com un tren de velocitat és més ràpid que nosaltres, però això no significa que la màquina tingui capacitat de comprensió o de consciència.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Resurrección de la humanidad

La alegría típica del tiempo de Pascua, en el marco de la primavera recién estrenada, tiene un motivo profundo: la Resurrección de Cristo.

Habitados a «ver» imágenes como simples espectadores, esperando que nos produzcan información o determinadas emociones, perdemos la capacidad de contemplar e introducirnos en lo que representan sintiéndonos protagonistas. Hace ya años que los iconos orientales son muy valorados en nuestra sociedad occidental. ¿Por qué? ¿Por su belleza formal-decorativa? Sería una traición a los mismos iconos. Porque uno de los objetivos del icono es que, mediante su contemplación, entremos a vivir el misterio. Es como la liturgia: vamos a misa como espectadores, esperando que nos emocione o nos resulte bella, en lugar de sentirnos agentes en la celebración.

La contemplación del icono de la Resurrección del Salvador de Cora (Estambul, s. XV) nos comunica la alegría de nuestra liberación, de la liberación de la humanidad. Lo que ocurrió en Cristo no quedó cerrado en Él, sino que fue la mano tendida de la libertad a todos los seres humanos, incluso a toda la creación. Él murió por todos y por todos resucitó.

Somos asustados, nos dejamos arrastrar por el movimiento ascendente de la imagen:

- Hay un abismo oscuro del que todos participamos. Como recitamos en el Credo, Cristo descendió a los infiernos, al infierno tuyo y mío, el de nuestro mundo y nuestra historia.
- Él mismo, resplandeciente de luz, ilumina nuestra oscuridad y nos coge de la mano, como a Adán y Eva, elevándonos a la vida.
- Las puertas del infierno ya están rotas, de forma que nunca más podrán cerrarse. Los instrumentos que sirvieron a la muerte de Jesús, quedan en el abismo.

Éste es el motivo por el que llamamos a Cristo «nuestro Salvador».

Hemos de identificar las zonas oscuras de nuestras vidas, nuestros pequeños o grandes infiernos, donde anidan sufrimientos y lágrimas. Son zonas de nuestras vidas individuales, comunitarias (familia, comunidad, relaciones interpersonales) y zonas culturales o sociales (política doméstica, relaciones internacionales). Unas de estas «zonas-infierno» son consecuencia de nuestro mal uso de la libertad, otras frutos de errores y pecados ajenos.

Pero a todas ellas ha bajado Jesús. No como quien va de visita, sino como quien habita y comparte el sufrimiento, todo tipo de sufrimiento y el sufrimiento de todos. El cáliz de la amargura de la humanidad fracasada.

Y allí es donde tiende su mano. La mano fuerte, con la fortaleza del amor, es decir, con la firmeza y la delicadeza propias del amor indestructible de Dios. En ese instante comienza la liberación.

No se liberan directamente estructuras ni sistemas, sino personas, seres humanos, con rostro y su historia. Dirá O. Clément:

«Ninguna sombra: todo rostro tiene la luz del infinito. Ninguna reencarnación: todo rostro es único. Ninguna fusión: todo rostro es un misterio. Ninguna separación: todos los rostros son llamas de un mismo fuego... Cada rostro es de esta tierra, pero de esta tierra que ha sido plasmada con el cielo.»

Allí queremos estar todos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

El bisbe David Abadías, nou auxiliar de Barcelona

Diessabte 25 de març, Mons. David Abadías i Aurín va ser ordenat bisbe auxiliar de Barcelona en una cerimònia celebrada a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, presidida pel cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe metropolità de Barcelona. L'ordenació episcopal fou concelebrada per quinze bisbes, entre els quals també el bisbe Agustí Cortés.

En la seva primera al·locució com a bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. David Abadías es va dirigir a l'Església que peregrina a Barcelona: «Soc el que soc gràcies a la força de Déu i a tots els qui sou aquí». El cardenal Joan Josep Omella, en la seva homília, va exhortar el nou bisbe a «servir Déu i servir els germans, tots, especialment els més necessitats, i fer-ho amb amor i alegria. No es tracta d'aconseguir càrrecs o responsabilitats, aspiració mundana, sinó de seguir l'exemple de Jesucrist, el Fill de Déu».

Des de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat ens congratulem per l'ordenació episcopal d'aquest



prevere de la Diòcesi de Terrassa. Com deia el bisbe Agustí, «són bones notícies per a l'Església local i universal, que ens agermana».

nen més com a Província Eclesiàstica de Barcelona, en l'alegria i l'acció de gràcies a Déu pel nou pastor».

► **El bisbe Agustí amb les escoles catòliques de la diòcesi.** Divendres 24 de març, la Delegació d'Ensenyament va organitzar una trobada entre el bisbe Agustí i els directors i titulars de les escoles confessionals del bisbat. Van assistir una nombrosa representació d'aquests centres i durant la reunió es va poder compartir iniciatives, mostrar preocupacions i sumar esforços en la qüestió de la formació sobre l'afectivitat i sexua-

litat a infants, adolescents i joves des d'una antropologia catòlica.

Es preveu una continuïtat en aquest tipus de reunions, per tal de recórrer un camí fructífer de formació.

► **Trobada de Càritas Diocesana a Montserrat.** Continua la celebració del desè aniversari de la creació de Càritas Diocesana. Un mes després de l'aniversari del decret

de creació de l'entitat, el proper 15 d'abril, a partir de les 10 h, tindrà lloc una jornada de celebració i formativa al Monestir de Montserrat.

Raül Flores, coordinador d'estudis de Càritas Espanyola i secretari tècnic de la Fundació FOESSA, serà el ponent de la xerrada-col·loqui titulada: «Esperances de futur en l'acció de Càritas».

El bisbe Agustí Cortés també participarà en aquesta jornada.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex_es: «El Senyor no ens allunya del seu amor, no es desanima, no es cansa de donar-nos confiança amb tendresa. Déu creu en nosaltres! Es fia de nosaltres i ens acompanya amb paciència. No es desanima, sinó que posa sempre la seva esperança en nosaltres» (10 de setembre).

@Pontifex_es: «Jesús, en acollir els pecadors i menjar amb ells, ens revela que Déu és justament així: no exclou a ningú, vol a tots en el seu banquet, perquè estima a tots com els seus fills» (11 de setembre).

@Pontifex_es: «El que estima es preocupa pel que falta, sent nostàlgia pel qui està absent, cerca el qui s'ha perdut, espera el qui s'ha allunyat. Perquè no vol que ningú es perdi» (11 de setembre).

@Pontifex_es: «El meu missatge per a vostès, joves, el gran missatge del qual és portadora l'Església, és Jesús! Sí, Ell mateix, el seu amor infinit per cadascun de nosaltres, la seva salvació i la nova vida que ens ha donat» (12 de setembre).



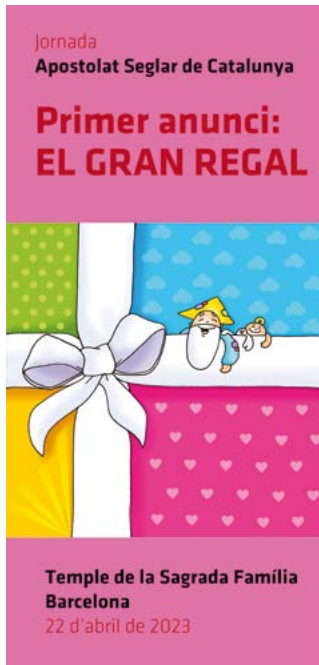
Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya

Treballem el Pacte Educatiu Global

«**Primer anunci: el gran regal**» és el títol d'aquesta trobada que organitza la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar, la primera després dels anys de pandèmia, per tant, amb molta il·lusió i amb un accent de reflexió molt sinodal. De fet, la jornada es realitza en el marc del Postcongrés de Laics de febrer de l'any 2020, avançant en un discerniment sobre el primer dels seus itineraris: el Primer Anunci.

Aquesta jornada interdiocesana tindrà lloc el **dissabte 22 d'abril a la Basílica de la Sagrada Família**. Comptarà amb la ponència principal del dibuixant i catequeta malagueny Fano, que ha il·lustrat el tríptic de la jornada.

El programa inclou una dinàmica participativa, la celebració de l'Eucaristia, el dinar i una visita al temple,



que és, clarament, un exemple de Primer Anunci en pedra.

Els destinataris d'aquesta jornada són els equips responsables a nivell diocesà i a nivell català de moviments i associacions laicals, així com representants i acompanyants en la fe de cada grup dels moviments i associacions o també de grups no associats.

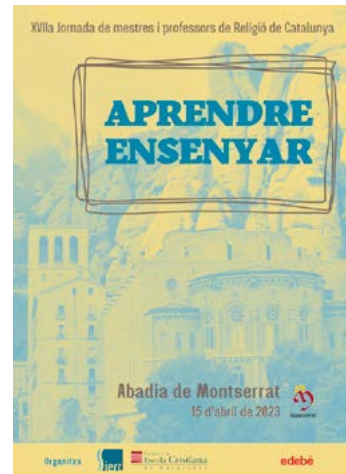
Entre els objectius de la trobada està el de visibilitzar la realitat de l'Apostolat Seglar i ajudar a la coneixença mútua, però també aportar elements formatius per créixer en consciència d'evangelització i recollir iniciatives i experiències ja en curs.

Per a més informació i inscripcions: **consulteu l'enllaç al formulari**.



El proper dissabte 15 d'abril tindrà lloc a Montserrat la XVII Jornada de mestres i professors de Religió, organitzada pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió i la Fundació Escola Catòlica de Catalunya.

Aquesta iniciativa d'una jornada interdiocesana per a docents de religió va néixer el curs escolar 2007-2008, quan el SIERC va plantejar fer una Jornada de mestres i professors de Religió. L'arquebisbe Jaume Pujol, aleshores responsable del Secretariat, i els delegats diocesans, van sembrar una llavor que ha anat creixent any rere any. La primera jornada es va celebrar a Blanquerna i després s'ha anat passejant per tot Catalunya, sempre amb els tres objectius bàsics: compartir, formar-se i celebrar. En la tercera edició s'hi incorporà plenament la FECC i la jornada prengué una altra dimensió, amb més assistents i



la creació d'una infraestructura més adient, i el suport d'algunes editorials i també de la Direcció General d'Afers Religiosos. D'aquesta manera, amb el pas del temps, la Jornada de mestres i professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, sota el lema inicial d'«Aprendre-Ensenyar» és un clàssic en les cites formatives anuals per aquest col·lectiu.

La itinerància de la jornada porta enguany a celebrar-la al territori del Bisbat de Sant Feliu, trobant acolliment a l'Abadia de Montserrat, amb la temàtica de fons del Pacte Educatiu Global, que serà tractada a la ponència principal del P. Enric Puig, sj.

Com sempre, hi haurà un gran ventall de tallers, el dinar i un moment cultural, amb una audició a la basílica, a càrrec de Pau Prades.

Per a més informació i inscripcions: http://www.pastoralfecc.cat/aprendrensenyar_2023/



Jornada per la Vida a la Basílica de la Mercè

El passat 25 de març, la Basílica de la Mercè es va omplir per resar el rosari per la vida i celebrar l'Eucaristia, presidits pel bisbe auxiliar de Barcelona, Javier Vilanova.

La celebració va comptar amb la participació de nombroses entitats que tenen cura de les persones que

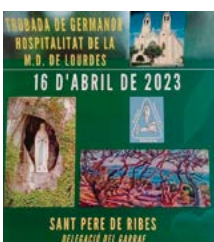
pateixen a causa de la guerra, la fam, la violència, l'avortament o l'eutanàsia.

Entre les persones que han guiat les pregàries hi havia mares amb els seus fills, famílies d'Ucraïna, metges i persones compromeses amb la defensa i promoció de la cultura de la vida.

AGENDA

Trobada de germanor de l'Hospitalitat de Lourdes.

Diumenge 16 d'abril, a les 11.30 h, el bisbe Agustí presideix l'Eucaristia de la a la Parròquia de Sant Pere de Ribes, en aquesta celebració de germanor de la família hospitalària de tota la Província Eclesiàstica.



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimas, el bon lladre; santa Magdalena de Canossa.

11. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Estanislau, bisbe i mr.

12. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.; sant Jaume, beat monjo.

14. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

15. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Telm (de-

nominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. □ Diumenge vinent, II de Pasqua (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Fets 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jo 20,19-31]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa.

Diurnenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (A)

COMENTARI

«Passà pertot
arreu fent el bé.
Déu el ressuscità
el tercer dia»



La primera predicació de l'Església (el que hom anomena kerigma) inclou des del primer moment la doble realitat: la mort i sobretot la Resurrecció de Crist que és el fet central que marca tota la nostra fe. Som cristians perquè creiem en el Crist ressuscitat. En són un magnífic exponent les paraules de Pere davant Corneli: *Parlo de Jesús de Natzeret..., com passà per tot arreu ben el bé i donant la salut a tots... després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia... i s'aparegué a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts.* El testimoni de l'apòstol és clar: Crist certament va morir, tot i que havia passat la seva vida fent el bé a tothom, però la mort no el va poder dominar: Déu el ressuscità. Els mateixos apòstols en són testimonis. Pere parla d'allò que ha viscut i ha experimentat, no de teories. Han tingut l'experiència vital del Crist ressuscitat. A l'evangeli veiem només insinuada aquesta resurrecció. *Maria Magdalena* no troba el cos de Crist en el sepulcre; *Pere i Joan van corrents* a veure que ha passat. Constaten que el cos de Crist no és al sepulcre; Pere no va més enllà; Joan, el deixeble estimat, el model dels deixebles, sí: *ho veié i cregué.* No ha necessitat veure el Mestre viu; en té prou en recordar la seva paraula: *Encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.* Joan, creient en la paraula de Crist sap que ha ressuscitat. La seva fe és tan forta que en té prou amb uns indicis. I Pau ja ens recorda que la resurrecció de Crist és la nostra resurrecció i que això comporta un canvi radical de vida: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, tot i que encara vivim en aquest món, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és dalt, no allò que és de la terra.* Ressuscitats ara i aquí hem de viure segons els valors de l'evangeli, seguint l'estil de viure de Crist: passar pertot arreu fent el bé a tothom.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzeret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diurnenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

«Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

«De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.